

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 369/2013-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. júna 2013 predbežne prerokoval sťažnosť I. P., K., zastúpeného advokátom JUDr. V. Z., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Nc 70/2000 a následne postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 356/2010 a postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 S 76/2011, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. mája 2013 doručená sťažnosť I. P. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej

len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 15 Nc 70/2000 a následne postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 356/2010 (ďalej aj „napadnuté konanie okresného súdu“) a postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 S 76/2011 (ďalej aj „napadnuté konanie krajského súdu“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol, že „... doručil svoju žalobu zo dňa 5. mája 2000 na bývalý Okresný súd v Pezinku. Predmetom návrhu zo strany sťažovateľa, ako žalobcu proti žalovanému Obvodný pozemkový úrad S. bola povinnosť doručiť rozhodnutie orgánu verejnej správy žalobcovi podľa § 250 b ods. 2/ O. s. p.

Povinnosťou súdu v rámci prípravy pojednávania bolo, ak súd návrh z procesných dôvodov neodmietol alebo nerozhodol o zastavení konania, toto konanie pripraviť tak, aby bolo možné o návrhu rozhodnúť spravidla na jedinom pojednávaní.

Od doručenia žaloby na súd bývalý Okresný súd v Pezinku vo veci nekonal. Po zrušení bývalého Okresného súdu v Pezinku od 1. 1. 2005 došlo k prechodu súdnictva z Okresného súdu v Pezinku na Okresný súd Bratislava III.

O tomto prechode súdnictva sťažovateľa nikto neinformoval a sťažovateľ vo veci neeviduje ani žiadne procesné rozhodnutie súdu.

Tak ako bývalý Okresný súd v Pezinku nekonal do 31. 12. 2004, ani Okresný súd Bratislava III nekonal od 1. 1. 2005 do 31. 12. 2007.

V rámci reoptimalizácie súdnictva zo strany štátu napadnutá právna vec prešla k 1. 1. 2008 na novozriadený Okresný súd v Pezinku.

V rámci reoptimalizácie súdnej sústavy novozriadením Okresného súdu Pezinok od 1. 1. 2008 bola napadnutá vec dodatkom č. 4 zo dňa 29. 10. 2010 odovzdaná Okresným súdom Bratislava III na vybavenie a rozhodnutie novozriadenému Okresnému súdu Pezinok dňa 8. 12. 2010.

Vzhľadom na uvedené nečinnosť Okresného súdu Bratislava III trvala aj po 1. 1. 2008 až do 8. 12. 2010.

Novovzniknutý Okresný súd v Pezinku začal vo veci konať po prvý krát až keď vydal uznesenie, ktorým postúpil návrh na začatie konania Krajskému súdu v Bratislave, ako súdu vecne a miestne príslušnému.

Sťažovateľ sa domnieva, že aj keď citované uznesenie má dátum 25. 2. 2010, v skutočnosti bolo vydané dňa 25. 2. 2011, keďže toto rozhodnutie súd doručil sťažovateľovi až 7. 3. 2011. Súd ani nemohol vydať uznesenie o postúpení veci dňa 25. 2. 2010, nakoľko vec prevzal od Okresného súdu Bratislava III až 8. 12. 2010.“.

V sťažnosti sa ďalej uvádza, že „Podľa dostupných informácií sťažovateľa vo veci začal konať až novozriadený Okresný súd v Pezinku, a to uznesením č. k. 10 C/356/2010-11 z 25. 2. 2010 /v skutočnosti 25. 2. 2011/, ktorá vec bola pôvodne napadnutá ešte 5. mája 2000 na pôvodnom Okresnom súde v Pezinku. Ten uznesením rozhodol o postúpení návrhu na začatie konania Krajskému súdu Bratislava z dôvodu vecnej a miestnej príslušnosti.

Sťažovateľ je nútený konštatovať, že ak by niektorý zo súdov, t. j. bývalý Okresný súd v Pezinku, Okresný súd Bratislava III bol činný spravidla už pri prvom úkone, mali postúpiť vec Krajskému súdu v Bratislave. Keďže vec bola napadnutá 5. 5. 2000, mal tak bez prietáhov konania urobiť ešte bývalý Okresný súd v Pezinku v priebehu roka 2000, no neurobil to a neurobil tak ani Okresný súd Bratislava III do 8. 12. 2010, kedy vec postúpil na novozriadený Okresný súd v Pezinku, ale až novozriadený Okresný súd v Pezinku.

Keďže dovtedy, do 7. 3. 2011, t. j. do doby doručenia uznesenia o postúpení veci na Krajský súd v Bratislave, sťažovateľovi, žiaden súd nedoručil žiadne podanie, a to ani procesného charakteru, neoznámil mu, ktorému zákonnému sudcovi bola vec pridelená, ani číslo konania, sťažovateľ listom z 9. 3. 2011 žiadal Okresný súd v Pezinku oznámiť mu aj pôvodné číslo konania, aby vedel obdržané uznesenie o postúpení veci priradiť k žalobe.

Podaním zo dňa 24. 03. 2011 označeným vo veci ako Oznámenie Okresný súd Pezinok oznámil sťažovateľovi číslo pôvodnej spisovej značky, t. j. že uvedený spis bol pôvodne vedený pod č. 15 Nc 70/2010. Sťažovateľ sa však domnieva, že správne číslo konania, vzhľadom na podanie žaloby na súd, malo byť – 15 Nc 70/2000 /zrejme chyba v písaní/, keďže žaloba bola napadnutá 5. 5. 2000.

Podaním z 01. 10. 2012 sťažovateľ predložil sťažnosť k rukám predsedu konajúceho súdu podľa § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z., ktorou požiadal predsedu Okresného súdu v Pezinku o vybavenie jeho sťažnosti s dôrazom na zistenie, či v danej veci neboli spôsobené prietahy v konaní, alebo porušené zásady dôstojnosti súdneho konania.

Sťažovateľ konštatuje, že Okresný súd v Pezinku na jeho sťažnosť odpovedal v zákonom stanovenej lehote podaním z 29. 10. 2012 pod spis. zn. Spr. 2130/2012.

Uvedeným podaním bolo sťažovateľovi oznámené, že Uznesením súdu zo dňa 25. 02. 2011 /správny dátum uznesenia/ č. k. 10 C 356/2010-11 súd postúpil návrh na začatie konania Krajskému súdu v Bratislave, ako vecne a miestne príslušnému súdu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07. 03. 2011. Po právoplatnosti uznesenia bola právna vec postúpená dňa 27. 04. 2011 Krajskému súdu v Bratislave.

Podaním zo dňa 11. 12. 2012 sťažovateľ predložil svoju sťažnosť aj na Krajský súd Bratislava, ktorou požiadal predsedu Krajského súdu Bratislava o vybavenie jeho sťažnosti s dôrazom na zistenie, či v danej veci neboli spôsobené prieťahy v konaní, alebo porušené zásady dôstojnosti súdneho konania.

Krajský súd Bratislava na jeho sťažnosť odpovedal v zákonom stanovenej lehote podaním z 02. 01. 2013 pod spis. zn. Spr. 2329/2012, ktoré bolo doručené sťažovateľovi 18. 1. 2013.

Z obsahu uvedeného podania Krajského súdu Bratislava vyplýva, že napadnuté konanie sa vedie pod č. 3 S 76/2011 a že šetrením bolo zistené, že sťažnosť sťažovateľa je dôvodná. Boli zistené prieťahy v konaní, keď v období od 13. 05. 2011 do 02. 02. 2012 súd v tejto veci nekonal.“.

V závere sťažnosti sťažovateľ poukázal na to, že „nečinnosťou pôvodného Okresného súdu v Pezinku, nečinnosťou Okresného súdu Bratislava III, ktorý má prenesenú zodpovednosť aj za bývalý Okresný súd v Pezinku, čiastočne aj Krajského súdu Bratislava v tomto konaní, došlo k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, upraveného v článku 48 odsek 2 Ústavy SR a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote, upravené v článku 6 odsek 1 Dohovoru o úprave ľudských práv a základných slobôd“.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo I. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov upravené v článku 48 odsek 2 Ústavy SR a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote

podľa článku 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní č. 10 C 356/2010 /pôvodne vedenom pod č. k. 15 Nc 70/2000/, napadnutom žalobou zo dňa 5. mája 2000, doručenou bývalému Okresnému súdu Pezinok, toho času vedené na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 3 S 76/2011, zo strany bývalého Okresného súdu Pezinok, Okresného súdu Bratislava III a novozriadeného Okresného súdu Pezinok, čiastočne aj Krajského súdu Bratislava porušené bolo.

2. I. P. priznáva finančné zadostučinenie 20.000 Eur /slovom: Dvadsaťtisíc Eur/, ktoré mu Krajský súd Bratislava, Okresný súd Bratislava III a Okresný súd v Pezinku, sú povinné zaplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.“

Okrem toho sa sťažovateľ domáha, aby mu ústavný súd priznal aj úhradu trov konania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť

uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedených práv sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred podaním sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu práva nečinnosťou tohto orgánu nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02). Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05).

Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07).

Zo zistenia ústavného súdu, ako aj zo sťažnosti a z príloh k nej pripojených vyplýva, že napadnuté konanie okresného súdu vedené pod sp. zn. 10 C 356/2010, pôvodne vedené Okresným súdom Bratislava III pod sp. zn. 15 Nc 70/2000, bolo právoplatne skončené 7. marca 2011, keď nadobudlo právoplatnosť uznesenie okresného súdu č. k.

10 C 356/2010-11 z 25. februára 2010 (správne má byť 25. februára 2011, pozn.), ktorým okresný súd postúpil návrh na začatie konania krajskému súdu ako súdu vecne a miestne príslušnému.

Po postúpení veci 27. apríla 2011 napadnuté konanie krajského súdu vedené pod sp. zn. 3 S 76/2011 bolo právoplatne skončené 3. septembra 2012, keď nadobudlo právoplatnosť uznesenie krajského súdu č. k. 3 S 76/2011-41 zo 7. augusta 2012, ktorým krajský súd návrh sťažovateľa zamietol.

Keďže sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu a postupom krajského súdu v napadnutých konaniach až sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. mája 2013, t. j. v čase, keď napadnuté konania už boli právoplatne skončené, teda k porušovaniu označených práv už nemohlo dochádzať a jeho právna neistota už nemohla trvať, ústavný súd sťažnosť v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi v nej uplatnenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. júna 2013